

Alea iacta est

Alea iacta est
Jediné co tu bylo -
to tu jest

Čas letí - jako slepý pták
Kdybch teď umřel...
Tak co pak?

Slyším jen šum...
Zvěst padajících hvězd
Jediné co bude, to tu jest!

Poslední vlak

Slunce se zarylo hluboko do klasů
jež vítr rozevlál, jak foukl by do vlasů
Dunivý, rytmický dusot soukolí
vyháněl strašáky i ptáky pryč z polí
Poslední vlak řítí se stále vpřed -
jedem v něm jen my dva, lásku svou zabíjet
Poslední vlak - jen my dva v kupé -
tvé tělo se na mém intimně houpe
Netřeba zavírat a stahovat závěsy
Průvodčí v kabině sám z žíly saje si
vlastí krev sladkou, horkou a černou -
zůstaň nám upírům, už navždy věrnou!

Když nastává konec

Když nastává konec
člověk to ví
Nikdo však nikdy
pravdu nepoví

Ležím a popadám dech -
cítím, že konec je
Srdce mi v slabé hrudi
téměř už nebije

Chladný pot na čele
zdá se tak horký -
chtěl bych mít u sebe
všechny mé holky

Všechny mé lásky
naděje a zklamání
abych mohl učinit
poslední pokání

Otevřít srdce (hrudník)
a vyrvat ho z těla -
každá z nich do jedné
přece ho chtěla!

Nikdo nestojí nad stínem

Nikdo nestojí nad stínem mým
Jsem tu jen já – duch – a můj stín
Nejsi tu. Jen tvé tělo na loži
je napíchnuto na mém, jak na noži

Nejsme tu. Jen my dva v nicotě
Mám jen duši – ty tělo...
Proto miluji Tě!

Bohémská revoluce

Chtěl bych zas vrátit Bohémskou revoluci

Odhodit kariéru ve jménu lásky!

Žít se na zelené víle a na legraci -
sepsat volný sonet a nemít jiné vrásky

Pak ve víru tance prohýřit noc celou
ráno si na dlani přečíst svou novou báseň

Proč jen je dnes hlava mojí celou?

Proč musím mít ze života takovou bázeň...

Poslední cigáro

Poslední cigáro pomalu dohoří
Má duše odletí za chvíli do moří
Ve vlnách změni se v mořskou pěnu -
stejně to chtělo, už nějakou změnu...

Skrz mokré sklo

Koukám skrz mokré sklo
Prší. Po Tobě se mi zastesklo!
Zas další den naplněn prázdňem -
už aby byla noc - společně zhasnem
A s každým dalším novým ránem
zjišťujuj, že spolu sami stárnem...

Deus ex machina

Kdyby tak sestoupil
deus ex machina -
pak všechno zlé končí
a dobré začíná!

Kdyby tak osedlal
Bůh svoje stroje -
snad by se řešilo
bez slz a boje

Možná bych neseseděl
sám v temné putyce -
možná bych neslyšel
volání Měsíce

Možná bych šťasten byl
a s tebou si psal -
a žádná zlá písmena
v básních bych nenapsal...

